

— V tretej časti odvolacieho dôvodu odvolateľ tvrdí, že Súd pre verejnú službu vo svojom odôvodnení vychádzal z vecných nepresností, ktoré súvisia so skreslením alebo nezohľadnením dôkazov, ktoré mu boli predložené (body 80, 81, 85, 88 a 90 napadnutého rozsudku).

Žaloba podaná 6. júna 2011 — Gooré/Rada

(Vec T-285/11)

(2011/C 238/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Charles Kader Gooré (Abidžan, Pobrežie Slonoviny) (v zastúpení: F. L. Meynot, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— čiastočne zrušil nariadenie Rady Európskej únie (EÚ) č. 330/2011 zo 6. apríla 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 560/2005, ktorým sa ukladajú určité osobitné obmedzujúce opatrenia namierené proti určitým osobám a subjektom v dôsledku situácie na Pobreží Slonoviny, pokiaľ ide o zápis Charlesa Kadera Goorého na zoznam v prílohe II (a rozhodol, že vo vzťahu k jeho osobe sa neuplatňuje),

— zaviazal Radu Európskej únie, aby Charlesovi Kaderovi Goorému zaplatila sumu päťdesiat tisíc eur (50 000 eur) ako náhradu spôsobenej škody,

— zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí. Žalobca vytýka Rade Európskej únie jednak nesplnenie povinnosti odôvodnenia a jednak porušenie zásady proporcionality, keďže obmedzujúce opatrenia prekračujú to, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov stanovených Radou Európskej únie.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zmlúv. Žalobca vytýka Rade Európskej únie jednak porušenie práva na obhajobu, keďže žalobcovi neboli oznámené všetky okolnosti odôvodňujúce opatrenie, a jednak porušenie práva vlastniť majetok.

Žaloba podaná 6. júna 2011 — Heitkamp BauHolding/Komisia

(Vec T-287/11)

(2011/C 238/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Nemecko) (v zastúpení: W. Niemann, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie žalovanej z 26. januára 2011, v opravenom znení z 15. apríla 2011, (podľa informácií žalobkyne zatiaľ neverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie),

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby nasledovné žalobné dôvody.

— Žalobkyňa tvrdí, že ustanovenie o ozdravení stanovené v § 8c ods. 1a nemeckého zákona o dani z príjmu právnických osôb (Körperschaftsteuergesetz, ďalej len „KStG“) nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ. Podľa žalobkyne sa žalovaná mylí už pri klasifikácii referenčného systému, pretože „ustanovenia o odčítaní strát pri právnických osobách, pri ktorých dochádza k nadobudnutiu podielu“ považuje za referenčný systém. Podľa názoru žalobkyne je v skutočnosti referenčným systémom naopak odčítanie strát bez časového obmedzenia, ktoré platí ako prejav objektívnej zásady čistého zisku aj pri dani z príjmu právnických osôb.

— Žalobkyňa tvrdí, že zákaz odčítania strát stanovený v § 8c KStG musí byť kvalifikovaný ako výnimka, pričom ustanovenie o ozdravení stanovené v § 8c ods. 1a KStG ako spätná výnimka z tohto zákazu len obnovuje všeobecné pravidlo, ktoré umožňuje, aby sa zásada výkonnosti použila aj na prípady ozdravenia.

— Žalovaná síce uvádza, že „referenčný systém tvorí systém dane z príjmu právnických osôb v súčasne platnom znení“, neberie však podľa žalobkyne do úvahy, že sa právna situácia v Nemecku po vstupe zákona o urýchlčení hospodárskeho oživenia (Wachstumsbeschleunigungsgesetz) do platnosti zmenila. Po zavedení ustanovení o skrytých rezervách

v § 8c KStG dochádza v prípade zmeny držiteľa podielu zdravého podniku k zabezpečeniu alebo prevodu straty vo výške skrytých rezerv. Ustanovenie o skrytých rezervách pri zdravých podnikoch možno teda považovať za ekvivalent k ustanoveniu o ozdravení podnikov v kríze, pretože v opačnom prípade by boli podniky vyžadujúce si ozdravenie dokonca štrukturálne znevýhodnené.

- Podľa žalobkyne teda žalovanou vytýkané nerovnaké zaobchádzanie s hospodársky zdravými podnikmi a s podnikmi, ktoré si vyžadujú ozdravenie, nie je selektívnym opatrením, ale je naopak konkretizovaním zásady výkonnosti, ktorá je odjakživa uznávaná nemeckou ústavou. Ide tu teda o vnútornú logiku referenčného systému. Ustanovenie o ozdravení je v tomto smere v súlade so základnými alebo hlavnými zásadami nemeckého daňového systému.
- Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na zásady, na ktorých sa zakladá ustanovenie o ozdravení, je vloženie tohto ustanovenia do § 8c KStG každopádne opatrením „odôvodneným povahou alebo vnútornou štruktúrou daňového systému“, ktoré tejto vnútornej štruktúre čiastočne umožňuje opäť sa uplatniť.

Žaloba podaná 7. júna 2011 — Deutsche Bahn a i./Komisia

(Vec T-289/11)

(2011/C 238/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Deutsche Bahn AG (Berlín, Nemecko), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlín, Nemecko), DB Energie GmbH (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Nemecko), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Nemecko) (v zastúpení: W. Deselaers, J. S. Brückner a O. Mross, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie zo 14. marca 2011 týkajúce sa nariadenia inšpekcii, doručené 29. marca 2011,
- zrušil všetky opatrenia, ktoré boli vykonané na základe inšpekcii vykonaných na základe tohto protiprávneho rozhodnutia,
- nariadil Komisii najmä vrátiť všetky kópie dokumentov, ktoré boli vyhotovené v rámci inšpekcii, pod hrozbou zrušenia budúcich rozhodnutí Komisie Všeobecným súdom,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne navrhujú zrušenie rozhodnutia Komisie K(2011) 1774 zo 14. marca 2011 (veci COMP/39.678 a

COMP/39.731) týkajúceho sa nariadenia inšpekcii podľa článku 20 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1/2003 Rady⁽¹⁾ v spoločnosti Deutsche Bahn AG, ako aj vo všetkých ňou priamo alebo nepriamo kontrolovaných právnických osobách z dôvodu možného uprednostňovania dcérskych podnikov systémov zliav pri dodávke železničnej elektriny.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení základného práva na domovú slobodu tým, že nebolo vyžiadané predchádzajúce povolenie súdu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení základného práva na účinnú možnosť podať opravný prostriedok vzhľadom na neexistujúcu možnosť vopred súdne preskúmať rozhodnutie o nariadení inšpekcii tak z faktického, ako aj právneho hľadiska.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu nekonečne širokým a nešpecifickým popisom predmetu inšpekcii („fishing expedition“).
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, pretože systém zliav na železničnú elektrinu bol žalobkyňami po roky transparentne používaný, bol nemeckými orgánmi a súdmi opakovane preskúmaný a posúdený ako v súlade s kartelovým právom, a z pohľadu Komisie rozhodujúca otázka, či je systém zliav „objektívne odôvodnený“, mohla byť zodpovedaná menej zatažujúcim spôsobom, a to prostredníctvom vyžiadania si informácií.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 7. júna 2011 — Deutsche Bahn a i./Komisia

(Vec T-290/11)

(2011/C 238/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Deutsche Bahn AG (Berlín, Nemecko), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlín, Nemecko), DB Netz AG (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Nemecko), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Nemecko), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Nemecko) (v zastúpení: W. Deselaers, J. S. Brückner a O. Mross, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia